

Р. РЕГЕН ЗАКЛИКАЄ ГОРБАЧОВА ВІДНОВИТИ

УКЦЕРКВУ

Вашингтон. — Президент Роналд Реген у своїй промові у понеділок, 30-го листопада ц.р., на зібранні Фонду спадщини, в тиждень перед зустріччю з Михайлом Горбачовим заявив, що „гласність, це обіцянка, яку досі не сповнено“.

Далі він сказав: „Одним із справжніх познач „гласності“ є рівень релігійної свободи, що її советські власті дозволяють своїм громадянам — свободи виконувати свої релігійні обов'язки усім — протестантам, католикам, православним і мусульманам. Ніщо не переконало б світу про щирість „гласності“ советського режиму, так як легалізація Української Католицької Церкви“.

Президент пригадав, що в цьому році у серпні понад 200 членів підпільної УКЦеркви в тому списку і

вирні безстрашно вперше звернулися одвертим листом до генерального секретаря М. Горбачова з вимогою легалізувати їхню Церкву, а цього листа доручив йому особисто Йосиф Тереля, активіст боротьби за права українських католиків в СРСР, який сам просидів за свої переконання 21 рік у тюрмі, в карних таборах і психіатричних лікарнях, а тепер переїхав на Захід.

В своїй промові Р. Реген порушив майже усі питання, які будуть темою його розмов із М. Горбачовим. Він крім справи свободи релігії в СРСР критикував також советський уряд за те, що видає більшість долярів для закріплення комуністичної сили в Східній Європі, Кубі, Афганістані, Анголі, Нікарагуа, Етіопії, Ембуні Камбоджі.

Посилують підготовку до Олімпіади

Філадельфія. — Як уже інформовано Українська Олімпіада і здив молоді в Тисячоліття Хрищення України відбудеться у Філадельфії, в дні 27-30-го травня 1988 року на посістях УСО „Трибуна“ і сусіднього Делавер Веллі коледжу під патронатом Української Спортової Централі Америки і Канади, в рамках Комітету Тисячоліття Хрищення в Україні. Співгосподарем буде Український Освітньо-Культурний Центр у Філадельфії.

Участь в компетенціях можуть брати українські спортсмени, чоловіки й жінки, з терену ЗСА, Канади і інших країн вільного світу. Передбачені конкурсії: копаний м'яч, відбавання, кошівка, плавання, теніс, настільний теніс, гольф, шахи, легкоатлетика.

Зголошення слід надіслати до українських спортових товариств, молодечих організацій, українських студентських клубів, а де таких немає тоді прямо на адресу комітету: Ukrainian American Millennium Olympic and Youth Rally, 700 Cedar Rd., Philadelphia, Pa. 19111.

За перші, другі й треті місця в усіх конкурсах будуть роздані медалі.

Екзекутива Олімпійського Комітету: Чижовий Ігор, голова, Козак Ярослав, спортовий референт, Ігнатюк Володимир, спортовий референт на Канаду, Скіра Іван, фінансовий референт, Лесюк Орест, господарський референт, Катамай Богдан, пресово-інформативний референт, Кузевич Оля, секретар.

Й.Тереля приїде до Чикаго

Чикаго. — 3 парафі сав. Володимира і Ольги повідомляють, що в дні 10-14-го грудня тут буде гостем новоприбулий з України релігійний активіст Йосиф Тереля з родиною.

Зважаючи на те, що від кінця 1970-их років парафія „кооптувала“ Й. Тереля як свого в'язня сумління разом із Левком Лук'яненком, тепер, коли перший став вільним, парафіяльні організації, зокрема Сестрицтво Покрови Пресвятої Богородиці та існуюча при ньому „Крамничка сумління“ запросили його на зустріч із місцевим українською громадою. Також інші організації включили до підготовки цієї зустрічі.

У п'ятницю, 11-го грудня, зарезервовано для пресової конференції і зустрічей з

англомовними засобами інформації. В суботу Тереля складе візити в деяких українських установах та в українських школах. Діти з „Рідної Школи“ матимуть Літургію о год. 9:30 в соборі сав. Володимира і Ольги. Вечором того ж дня, 12 грудня відбудеться традиційний „Голодний обід“, що його рік-річно влаштовує згадане сестрицтво, збираючи фонди для допомоги в'язням сумління. Обід розпочнеться о год. 6:30 в авдиторії сав. Володимира і Ольги, а головним промовцем буде Й. Тереля. Вступ на обід з програмою 10 дол.

В неділю, 13-го грудня, Тереля з родиною візьме участь в Літургії в українських католицьких храмах.

(Закінчення на стор. 4)

ОДУМ в Чикаго влаштує базар

Чикаго. — Філія ОДУМ в Чикаго є єдиною філією, що має свій дім. Щоб його утримати та вести виховну працю з дітьми та молоддю, ОДУМ та Товариство Одумівських Приятелів (Т О П) річно влаштовують передріздвяний базар-обід зі смачними українськими стравами. На базарі можна

купити книжки, кераміку, картини, забавки та багато інших речей, що надають ся на святотні подарунки іншим.

Цьогорічний базар-обід відбудеться в суботу й неділю, 19-го і 20-го грудня, починаючи від 10-ої год. ранку, тут в домі ОДУМ.

В неділю, на закінчення базару виступит там же віртуоз-бандурист Віктор Мішалов з Австралії. Він є членом капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка, багато разів був заангажований на різних кобзарських таборах, в тім і ОДУМ. В 1982 році він видав свою першу платівку, а у 1985 — другу. Молодий бандурист народився в Австралії, батько його з Полтавщини, мати з Волині. В. Мішалов захопився бандурою як йому було 10 років. Учнів він грати в різних учителях та майстрів включно з Григорієм Китаєм, два роки в музичній школі Києва. Під час перебування в Україні він робив дослід про бандуру та бандуристів.

БАЗАР В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — Тут в домі ц.р. при 108 Друга авеню, в суботу й неділю, 12-го і 13-го грудня ц.р. 64-ий Відділ СУА влаштує рідзвяний базар, де можна буде набути дарунки та різноманітні рідзвяні продукти. Базар відбудеться у суботу від год. 10-ої ранку до 5-ої по полудні, а в неділю, від год. 10-ої до 3-ої по полудні ні.

СВ. МИКОЛАЙ В НЬОАРКУ

Ньюарк, Н. Дж. — В суботу, 12-го грудня, 214-ий Відділ Українського Народного Союзу, УСВТ „Чорноморська Січ“, влаштує тут Святомиколаївську зустріч для юнацтва. Зустріч відбудеться в год. 4-й по полудні в руханковій залі школи св. Івана Хрестителя, при вулицях Айві і Сандфорда.

(Закінчення на стор. 4)

П. Бюкенен знову перестерігає ЗСА перед підступами СССР

Нью Йорк. — Відомий колоніст, в минулому директор інформаційного бюро в Білому Домі, Патрик Бюкенен, надрукував в газеті „Нью Йорк Пост“ з 28-го листопада ц.р., статтю під заголовком: „Що вартує Горбачовська приязнь“.

Бюкенен згідний з деякими політичними теоретиками, дипломатами, політичними спостерігачами і аналітиками, що в Советському Союзі ситуація починає в дечому мінятися. Але він рівночасно перестерігає читачів, а рівночасно розважливих американців, перед підступними пропагандистськими гаслами „перебудови“ і „гласності“, а вже в ніякому разі не погоджується з американською паціфістською Елен Келдікот, яка каже, що теперішній советський керівник, генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов, єдиний, здоровомислячий державний муж у цілому світі, який „нагадує усім (правдовібно паціфістам і капітулянтам) Ісуса Христа, бо він проповідує добро (заяви у справі роззброєння і миру), які, на жаль зустрічаються з відмовою“.

Згідно з опінією П. Бюкенена, дотепер в Советському Союзі змінилось дуже мало. Агресія СССР в Афганістані далі існує і М. Горбачов майже нічого не зробив для закінчення війни в Анголі, громадянської війни в Етіопії, Нікарагуа, Ель Сальвадорі та інших країнах світу і тому вбивства, майже легалізовані морди жінки, діти, стариків і цивільного населення советськими воєнками в Афганістані продовжують ся. Бувають випадки, — пише Бюкенен, — що деякі советські воєнки навіть не знають в ім'я чого вони повинні вбивати цивільних людей і в ім'я яких „державних інтересів“ їх посилають на види му смерть до цієї свободо-

любної країни, яка, як виглядає з перебігу подій, ніколи не прийме накинених їй чужої влади. Отже, як підтверджують події, — пише далі П. Бюкенен, — за владування М. Горбачова советська війська й ідеологічна експансія не тільки що не припинилась, але стала більше цілеспрямованою і наполегливою.

Торкаючись теми роззброєння автор статті підкреслює, що советські військові арсенали поповнюються все новими й новими видами зброї, включно з нуклеарною, тоді, коли, по дбній до Христа М. Горбачов „проповідує“ роззброєння, правдоподібно тільки однією, обвинувачуючи при тому З'єднані Стейти Америки у всіх гріхах світу. Якщо доброді при задумавшись і придивитись до теперішньої советської тактики, то політика комуністичної імперії не є зовсім новою, як про це намагаються впевнити задішні громадяни советських пропагандистів, а тільки продовженням ленінської тактики у „нових шахах“.

П. Бюкенен слушно каже, що Горбачовська „гласність“, навіть у порівнянні з хрущовськими реформами, виглядає дуже кущою. Виступ Нікіти Хрущова на XX з'їзді КПСС був настільки ширим, що він і досі залишається засекреченим документом імперії. За Хрущова було звільнено багато більше політичних в'язнів, звільнено чимало концтаборів.

„Гласність“, на думку Бюкенена, є словесною тактикою для приховання справжніх намірів кремлівських керівників. В кінці своєї статті автор перестерігає країни вільного світу перед повторенням ранішніх помилок. „Ми не повинні протягати ім руку тим разом“, — каже П. Бюкенен.

В АМЕРИЦІ

ЦИМИ ДНЯМИ НЬОЙОРКСЬКА біржа була свідком одного з найбільших об'єднань в своїй модерній історії, коли давня поважна і відома фірма І. Ф. Гаттон дада згоду на те, щоб її закупила фірма Шерон Леман за суму біля одного більйона долярів. Та злука створила новий і найбільший гігант біржової індустрії, який матиме щонайменше 12.300 працівників, а це на 800 більше, як найбільша існуюча біржова фірма Меррил Лінч.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ ПОЛІТИКИ заявили, що віцепрезидент Джордж Буш здобув підтримку всіх республіканців в ньюйоркському стейті для своєї кандидатури на президентську номінацію. Все ж таки найчільніший республіканець стейту Алфонс М. Д'Амато підтримує кандидатуру сен. Баба Дола, що й проголосить публічно в наступних двох тижнях.

ПОЛІТИЧНІ АНАЛІТИКИ ствердили, що дебати кандидата на президентську номінацію партії виявили тільки те, що республіканці є поділені з приводу закордонної політики, а демократи між собою не погоджуються у незначних дрібницях. Жаден з кандидатів однієї чи другої партії не зміг подати основних принципів політики для дискусії. В загальному серед республіканців дещо вибився сен. Баб Дол, а з-поміж демократів сен. Пол Саймон залишився далеко позаду.

ЕЙМІ КАРТЕР заявила, що вона не планує повертатися до Браун університету, щоб закінчити свої студії. Сьогодні 20-літня дочка колишнього президента Джиммі Картера живе в місцевості Провіденс, а працює в Бостоні, з того часу як університет попросив її минулого літа перервати навчання з огляду на її заангажування в політичних акціях та в занедбанні науки.

НОВА КНИЖКА МИХАІЛА Горбачова правдоподібно не зіпхас з книжкових полиць американських „бестселлерів“, але російський оригінал, як припускають в популярній книжковій крамниці Камкіна буде дуже попитним. Згідно із заявою працівників цієї крамниці продаж російських газет і журналів, що на своїх сторінках поширюють „гласність“ дуже зріс. Найбільше попитним є журнал „Огоньок“ та газета „Московські Новості“.

ДЕПАРТАМЕНТ ТРАНСПОРТАЦІЇ опублікував таблицю точності прилетів і відлітів 14-ох американських повітряних ліній, разом із зазначенням, що в жовтні було помітне деяке поліпшення. „Американ Ейрлайнс“ вже вдруге є на першому місці, потім слідують „Саутвест“, „Континентал“, „Підмонт“, „Істерн“, „Юнайтед“, „ТWA“ і т.д. На останньому місці є „Пасифік Саутвест“, речники якої не мали жадних коментарів на цю тему.

ЯК ВИЯВЛЯЄТЬСЯ З ОПИТИВ телевізійної мережі Сі-Бі-Ес і „Нью Йорк Таймз“, Михайл Горбачов після свого телевізійного інтер'ю здобув велику популярність серед американського населення. Двічі більше опитуваних висловились про нього та його задуми позитивно як ті, що висловились про нього негативно.

ПОНАД 200,000 ДЕМОНСТРУВАЛИ У ВАШІНГТОНІ

КГБ РОЗІГНАЛИ ДЕМОНСТРАНТІВ У МОСКВІ

Вашингтон. — Як поінформували речники поліції численні кореспонденти, понад 200,000 жителів й осіб інших національностей, між ними велика група вірних Світової ради церков, маршували тут по авеню Конституції напередодні приїзду до столиці З'єднаних Стейтів Америки советського керівника Михайла Горбачова і його великої делегації для третьої зустрічі на вершині з президентом Роналдом Регеном і підписання договору про знищення ракет середнього й ближнього засягу з атомовими головками в Європі й Азії. Малу демонстрацію у Москві КГБ розігнало.

Демонстрація проходила під гаслом: „Дозвольте нашим братам покинути СС СР“. Цей напис красувався всюди — на плякатах, ленточках, транспарантах, наліпках прикріплених до численних автомобілів і автобусів. Голова Крайової конференції оборони советських жителів Морріс Б. Ейбрамс, прочитав листа від президента Р. Регена, у якому він запевняв демонстрантів, що так чисельно приїхали до Вашингтону з усіх кінців Америки у турботі за свої брватів, які залишилися в Советському Союзі, а головне тих, які хочуть виїхати на Захід, але не отримують на це дозволу від советського уряду, що Уряд ЗСА і він (Президент) особисто зробить все можливе, щоб справу прав людини і вільної еміграції з СССР піднести на повну ширину під час розмов з генеральним секретарем ЦК КПСС і у пізніших розмовах дипломатичними каналами.

Згідно з оцінкою поліції у мирній демонстрації взяло участь понад 200,000 жителів

не-жидів, в більшості політичних активістів старших, молодших і цілком молодих із ЗСА і Канади, між ними багато членів робітничої юнії АФЛ-СІО, які домагались не тільки зменшення перегонів в озброєнні, але також відтягнення советських окупаційних військ з Афганістану.

Демонстранти несли сотні прапорів, співали „Боже, благослови Америку“, і жидівську „Гатіка“, вислухали численні промови, між ними звернення Анатолія (Натана) Шаранського, віцепрезидента ЗСА Джорджа Буша, сен. Роберта Дола конгресмена Джека Р. Кемпа, сен. Алберта Гора і кандидата на президента з Республіканської партії сен. Александра М. Гейга та багатьох інших.

Згідно з оцінкою поліції організатори поділяли про ідеальний порядок демонстрації. Багато стейтів і міст несли таблиці своїх місцевостей і тому демонстрація рідше виглядала на парадну маніфестацію, як на протестну демонстрацію, якщо не враховувати політичних виступів репрезентантів ЗСА і представників різних організацій. Демонстранти висловили сподівання, що їхній голос почули і він буде взятий до уваги під час переговорів.

Аналогічна демонстрація з вимогою до советського уряду дозволити жидам виїхати на Захід, якщо вони собі цього бажають, відбулася в Москві, але у міністерстві, в порівнянні з Вашингтоном, розмірах. Агенти КГБ розігнали демонстрантів, деякого притримали, включно з американським кореспондентом Пітером Арнетом.

У СВІТІ

КОРЕСПОНДЕНТ АГЕНТСТВА Ассошіейтед Пресс Керол Білліамс інформувє з Москви, що два члени Політбюро, а саме Александер Яковлев і друга після генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова особа, Егор Лігачов, намагаються тепер упокоїти розбурхану спільноту, яка ще й досі висловлює своє незадоволення звільненням з посту першого секретаря міського комітету компартії Бориса Ельцина. При тім нагоді А. Яковлев, який в Центральному Комітеті відповідає за ділянку інформації і пропаганди, вияснює советським громадянам усі подробиці перебудови і „гласності“, які увійдуть у життя з початком наступного року. Тема Ельцина була порушена Е. Лігачовим у Парижі, де він перебував у зв'язку із з'їздом французької комуністичної партії. Там він заявив у розмові з французьким кореспондентом, що поголоски про те, що він, мовляв, об'ороняє Й. Сталіна і незгідний з політикою М. Горбачова, не відповідає правді і такі слухи поширюють „вороги соціалізму“.

СОВЕТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідомило, що в околиці Мурманська гураган, супроводжуваний вітром силою 125 миль на годину, наніс чимало матеріальної шкоди. Про людські жертви в повідомленні ТАСС не згадується нічого, але вони напевно були, якщо врахувати, знищення, про які говориться в кореспонденції. Тільки в самому Мурманську зареєстровано понад 20 фатальних автомобільних катастроф, вітер поламав дерева, телефонні і телеграфні стовпи, зривав дахи з мешканських будинків. Багато містечок і сіл на західному березі Кольського півострова були ізольовані від зовнішнього світу і потрібні речі для населення мусіли доставляти гелікоптери. Крім того була перервана сітка електроенергії.

АГЕНТСТВО РОЙТЕРСА інформувє з Тель Авіву, що югославська летунська компанія „Адрія“ розпочне незабаром полети до Ізраїля на регулярній базі. Югославські літаки будуть літати два рази на тиждень між Београдом і Тель Авівом. Міністер транспорту в ізраїльському уряді Хаїм Корфу заявив кореспондентові Ройтерса, що також ізраїльські пасажирські літаки розпочнуть полети до Югославії з початком наступного року. „Ми надіємось, що за який час між Югославією й Ізраїлем будуть встановлені дипломатичні зв'язки“, — заявив міністер Корфу. Такі зв'язки були перервані в час шестиденної війни в 1967 році.

УРЯД ПАКІСТАНУ ФОРМАЛЬНО звернувся до Советського Союзу закінчити окупацію Афганістану і якнайкорше вивести звідти свої військові частини та розпочати переговори про сформування справжнього демократичного уряду з участю представників руху спротиву. Очевидно для переведення такого плану треба міжнародної контролю і контролю Організації Об'єднаних Націй. Афганський режим теперішнього комуністичного диктатора Наджібула не буде спроможний перевести в життя справедливі розв'язки, бо він сам залежний від політики в Москві, яка його наставляла на цей відповідальний, але рівночасно тяжкий пост, — заявили політичні спостерігачі після вислухання заяви представника міністерства закордонних справ Пакистану.

Українські музики відзначають 35-річчя УМІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. К.). — Коли до нас у редакцію заглянули такі відомі активісти Українського Музичного Інституту, як його директор Дарія Каранович та професори Таїса Богданська, Галина Кузьма і Рафаїл Венке, можна бути певним, що вони прийшли не у своїй справі, а тільки УМІ. І справді наші музичні педагоги тим разом хочуть пригадати читачам нашого щоденника, що саме в тому році минає 35 років від заснування УМІ в Нью Йорку, як пересемника славного Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові.

Саме в Нью Йорку створилася ця ідея на засіданнях Українського Літературно-Мистецького Клубу, в якому існувала музична секція, а поодинокі наші учителі музики вже скоро після переїзду на цей континент розпочали в приватних домах науку. І так вони об'єдналися та створили міцну підставу для УМІ з одним бажанням: культивувати музичне мистецтво серед найширших кіл української молоді.

Отже 35 років тому, у 1952 році, прийшло до офіційного заснування УМІ з центральною в Нью Йорку і з першим директором Романом Савицьким, що показався знаменитим організатором та в скорому часі зорганізував по більшості скучених українських поселеннях філії УМІ.

Від того часу, розповідають гості, УМІ ріс і розвивався, зокрема коли його учителями був ряд повних посвятач та музичного знання педагогів. Сьогодні бі-

В редакції „Свободи“ (сидять, зліва): Г. Кузьма, Д. Каранович; (стоять, зліва): Р. Венке і Т. Богданська.

льшість з них грає хвалу Всевисшньому у небесних просторах, але на їхнє місце прийшли молодші сили, які продовжують працю своїм менторів. Саме із цих кіл, а конкретно від динамічної трійці активних членів склали до УМІ в Нью Йорку, Богдани Волянської, Оксани Харук і Соні Шерер, виїхала тепер ідея відзначити 35-річчя існування УМІ рядом концертів і тим пригадати українській спільноті про ту

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 U.N.A.: (201) 451-2200
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
U.N.A. members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНСОЮЗУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Горбачов без маски

Коли проголошено, що на каналі „4" телевізійної компанії Ен-Би-Сі будуть передавати односторонні інтерв'ю з теперішнім кремлівським володарем Михайлом Горбачовим, то це для більшості американського суспільства не була ніякою сенсацією. Було згори відомо, що все те, що скаже Горбачов, буде устійнене з КГБ, з тамошніми фаворитами від пропаганди. Було також ясно, що Том Броков, талановитий журналіст, але дуже лівий ліберал, все одно перед відлетом до Москви (напевне на запрошення від Горбачова і на советський коштів) порозуміється з Державним департаментом щодо головних запитів, які треба поставити Горбачову. Ті запити подано Горбачову на письмі заздалегідь, щоби він міг приготувати собі відповіді. Сенсацією було хіба для дуже наївних людей в Америці і Західній Європі, які сподівалися, що Горбачов, про якого Маргарет Тачер сказала, що з ним „можна говорити" скаже дійсно щось таке, що було би приємне і сприятливе для західної демократії.

Якщо були такі наївні, то вони розчарувалися. Своїми відповідями Горбачов ще раз потвердив, що за його правління залишається в силі основна теза советської політики: „Що моє, то моє, а що твоє, про це треба говорити". На запит Брокера, чи не думає Горбачов, що добре було би, як би так СССР сам зредукував свої наземні війська — змоторизовану піхоту, танки, гармати — які багатократно перевищують наземну силу НАТО — Горбачов заявив, що це „оборонні" війська, бо СССР не думає на нічого нападати, а про їх редукцію можна буде переговорювати. На запит, чи не думає СССР відкликати свої війська з Афганістану Горбачов відповів, що ця країна була завжди „добрим сусідом" СССР і що такою вона повинна залишитися. На запит щодо советської активної підтримки зброєю і „військовими дорадниками" Анголі, Куби, Нікарагуа — Горбачов заявив, що треба їм помагати, бо вони є предметом американської агресивної політики, яка підтримує тамошніх бунтарів.

Немає де правди діти — Горбачов є спадкоємцем політики Романових і політики всіх кремлівських володарів від часу Жовтневої революції у 1917 році. Він проголосив гасла „гласності" і „перестройки", бо Советському Союзові грозить економічна катастрофа. Але поза згаданим пресою цензури і дозволом на танець „рок-енд-ролл" — не зроблено в СССР нічого, що скасувало б державний монополі на продукцію і розподіл усіх дібр і тому там триває господарський хаос і крамничі порожни. У своїй тригодинній промові в роковини Жовтневої революції Горбачов критикував методи введення колективізації суспільного господарства, але ствердив, що сама колективізація є основою советської хліборобської політики. То де та „перестройка?"

Очевидно, добре буде, коли Горбачов і Реген підпишуть договір про скасування до трьох чи п'ятих років ракет на близьку і середню віддачу на європейському терені і добре буде, якщо той договір буде в Москві під час тамошніх відвідин Регена, поширений і на далекосхідні ракети. Але, як це вже писалося на цих сторінках, це матиме тільки психологічний наслідок.

Михайл Горбачов, як він показав себе у тому телевізійному інтерв'ю, є таким самим російським націоналістом і великодержавником, для якого не існує принцип національно-державного самовизначення, не існує свобода західного зразка. Він „демократ" за советською конституцією. І він такий самий імперіаліст і потенційний агресор, як були всі його попередники Петербурга і Москви.

Та інтерв'ю з Горбачовим скрипило становище Регена, бо потвердило: постійне твердження єдина зрозуміла для Кремля — є мова сили.

Жаль, що через важку недугу своєї дружини відійшов секретар оборони Каспар Вайнбергер... Він був справжнім архітектором озброєння Америки до теперішнього стану. Недовго перед своїм відходом він заявив, що після підписання з СССР договору про редукцію стратегічної зброї, Америка буде все одно така могутня, що кремлівські володарі вдвічі тричі надумуються, поки зважаться на якийсь агресивний крок.

Віра Регена в майбутність Америки — правильна. Вона не є виявом його наївного ідеалізму, а знання справжнього відношення сил. І тому нема чого перейматися аrogантними відповідями Михайла Горбачова в його телевізійному інтерв'ю, яке він розпочав пропагандивним „привітом" американському народові.

Степан Жекецький

ПРО КНИЖКУ М. ГОРБАЧОВА І ЙОГО „РЕВОЛЮЦІЮ"

то до перебудови московської комуністичної імперії, але мільйони його робітників не слухають його закликів і не хотять „видаїніше", значить, важче працювати, за злиденну винагороду-заплату, за яку вони ледве живуть.

Провідники цього світу стараються зрозуміти, що думає про нового московського комуністичного провідника Михайла Горбачова, підсовістьке населення: чи воно бажає йому, щоб ці його плани вдалися? „Не бійтеся „перестройки", заспокоює він своїх підданих, — у багатьох щоб вони сприймали її виконували його зміни, які він називає „новомою революцією".

Як появилася книжка Горбачова на Заході?

Книжка Горбачова є продуктом одного з найважливіших (а ми скажемо від себе і найдуришних) починань в історії західних книжкових видавництв. А передісторія цієї книжки така: два роки тому, Саймон, Макел Бессі піддав був думку московсько-советським панівним колам, що Америка й інші західні народи бажали б довідатися безпосередньо від Горбачова про його плани „перестройки" в його країні. Горбачов прийняв цю пропозицію і оці перед кількома тижнями він віддав готову книжку до друку цьому американському видавництву. Горбачов так скомбинував, щоб ця книжка появилася саме в 70-ту річницю святкування більшовицької революції. Саймон Бессі і його дружина Корнелія Лов'язні

щоб вони підтримували „перестройку", отже, щоб писали йговорили так, як їм партія каже.

Як Горбачов пояснює „темні сторінки" історії СССР?

Обговорюючи минулі роки в Советському Союзі, Горбачов оминає всі жаліливі дії сталінських часів, хоч підходить до них ближче, ніж це було досі. Так, пише він, XX з'їзд КПСС партії у 1956 році, на якому Нікіта Хрущов засудив Сталіна, був важливим кроком у звільненні від „персонального сталінського курсу". Але не порушив він питання насильної колективізації, яка спричинила смерть понад 7 мільйонів українських селян. „Якби не було індустриалізації (а значить колективізації), пише він, ми не були б озброєні проти фашизму", Горбачов не засудив цього, що через масові чистки військовиків, советська армія так нездарно була командована в Другій світовій війні, що цілком непотрібно в ній загинуло багато мільйонів воїнів.

Хрущов у достояння від Горбачова посереднього призначення „за головні, економічні, соціальні й ідеологічні досягнення". Але він рівночасно скритикував Хрущова за його „необ'єктивні обличчя". Рішення Центрального комітету партії в 1964 році, щоб усунути його від влади — „було добре об'єктоване потягненням" — пише Горбачов.

Горбачов критикує Америку

Можна сказати, що коли йдеться про домашні справи, головну про економічні проблеми Советського Союзу, то оцінка Горбачова

(Закінчення на стор. 4)

Степан Яворський

ПОЛКОВНИК ДМИТРО ВІТОВСЬКИЙ

лючають з Львівського університету і він переїздить до Кракова, де закінчує правничий факультет. Вітовський організує втечу Мирослава Січинського зі сталінської тюрми після атакени на графа Поточного у Львові. В тому часі Дмитро Вітовський провадить по містах і селах року організації праці у військовому вишколі української молоді в тодішніх гуртках „Січей".

З вибухом Першої світової війни, Вітовський помагає з великим ентузіазмом, організувати перше українське військо — Українських Січових Стрільців. Згідно зі споминами колишнього кошового Українських Січових Стрільців Никифора Гіриця, Вітовський стає найбільш популярним старшиною Українських Січових стрільців і до певної міри головним ідеологом українського війська. Він командував сотнею, брав участь у шлій карпатській кампанії і писав статті і нарис до українських часописів, включно з органом УСС-ів, „Шлях". Після великої травневої офензиви проти москалів у 1915 році Вітовський зі своєю сотнею пробивався до рідного се-

ла Медухи і після тяжких боїв прогнане ворогом зі старинного княжого городка Галича і вивішує на ратуші жовто-блакитний прапор України.

У 1916 році Бойова Управа призначає Вітовського на становище культурно-освітнього комісара Українських Січових Стрільців у Ковлі на Волині. Вітовський береться до праці зі запалом. Він їздить по селах і своїми палкими промовами пробуджує національну свідомість братів волиняків, які довгими роками жили під московським тиском. У 1917 році Вітовський повертається у стрільці-кряї.

У 1918 році Вітовський очолює Український Військовий Комітет, завданням якого було таємно організувати свідомих активних старшин і воїнів до революційного виступу проти Австрії та перебрати владу в Західній Україні. 18-го жовтня 1918 року у Львові твориться Українська Національна Рада, а 28-го жовтня Вітовський прибуває до Львова як перший командант Української Галицької Армії. Всі старшини отримали точний план облоги Львова українським військом. На-

передодні 1-го листопада Вітовський заявляє Українській Національній Раді, що все готове до військової акції.

Дмитро Вітовський, творець Листопадового Чину, очолює Українську Армію Західної Української Народної республіки. Він передає Урядові ЗУНР командування армією і стає державним секретарем Військових Справ. На цьому відповідальному становищі Дмитро Вітовський має змогу проявити свої організаційні здібності. В березні 1919 року Уряд ЗУНР вислав Вітовського до Парижу як представника для есентуального заключення миру з ворожою армією. У Парижі Вітовський розвивав широку діяльність, але, на жаль, представники Антанті не пішли на руку українським незалежницьким аспіраціям. „Чотирнадцять Пунктів" американського президента Вільсона були для всіх, крім українців.

У повертінні до Парижу, на німецько-польському кордоні, прикордонна сторожа зістрілила літак, в якому находився Дмитро Вітовський зі своїм адъютантом Юліаном Чучманом. Палаючий літак упав біля Ратібору, на Долішньому Шлеську. Так, 4-го серпня 1919 року, загинув полковник Дмитро Вітовський.

ших повітів, щоби надати румунський характер школі. Ці учні отримували від держави повне утримання без ніякої оплати. Кількість учнів (сень) в інших двох гімназіях була значно менша.

Переслідування українців

У всіх школах навчання провадилося виключно румунською мовою. Директор хлоп'ячої гімназії був великим україножером. До 1938 року половина учительського складу були українці з Буковини та один басарабець. У 1938 році залишився тільки басарабець Назаревич, який викладав історію і географію та дитяч також новопризначений Ф. Лукіанович з тіловиховання та гігієни. Всі інших перенесли в глибину Румунії. Секретарем гімназії був Гелка, буковинський українець, який старанно приховував свою приналежність.

Під стінним складом, учнів цієї гімназії можна було поділити на три нерівні частини, причому легку чисельну перевагу мали імпортвані румуни над українцями та жидами.

Крім інших формальностей, кожного року вчителі виводили формуляр, на якому було також питання про національність. З схиною усеїшкою, кожного місяця директор гімназії ставив Ф. Лукіановичеві питання: „Пане професоре, а якої ти національності? — надаремно сподіючись, що той здекларує себе румуном.

Як і в кожному повітовому осідку, в Хотині приміщувалися міська та повітова управи, поліція і сігуранца (тайна поліція), пошта, суд та в'язниця. Переходячи попри будинок в'язниці, наші селяни з острахом христидили.

Хотинська кріпость

Кріпость, позложена децю на північ від міста, становила окрему одиницю та підлягала військовій командатурі. В своєму бігу, Дністер вирив собі русло, що глибоко

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Яцкевич

Феномен надпровідництва, що може змінити світ

Найбільшим винаходом у модерній цивілізації вважаємо винахід електромагнетної енергії, без якої ми не могли б сьогодні користуватися електричним світлом, телевізією, радіо, трамваями, електричними залізницями, літаками та автомобілями. Мало того, без електромагнетної енергії ми не розбили б атома та не зуміли б вичалити людину на поверхню місяця.

Електрична енергія пливе у виді електричного струму крізь металевий провідник, вставлений у мережу електричної напруги чи пак різниці потенціалів.

Що собою уявляє струм? Це рух вільних електронів, які випадають із зовнішнього напорування металевих атомів електричного провідника. У звичайних металевих провідниках вільні електрони, що пливуть під дією різниці потенціалів, мусять знайти собі шлях поміж атомовою структурою цього провідника. При тому вони не тільки зустрічаються між собою, але зачіпають також тут і там решіткову структуру атомів. У висліді, вони втрачають приблизно 20 відсотків своєї енергії, яка перетворюється в тепло.

Міра опору, який ставить металевий провідник (в кінцевій температурі) перепливи електричного струму, називається провідником. Відсутність такого опору, в часі перепливу електричного струму крізь провідник (у дуже низьких температурах), називаємо надпровідником.

Першою людинною, який в 1911 році пошастило ввійти на шлях надпровідництва був данський фізик Гейке Каммерлінг Оннес. Він заармітив цей феномен в часі експериментів з деякими рідкісними металами та їх охолоджуванні при допомозі пливкового гелію до температури близької абсолютного нуля (0 Кельвіна), що дорівнює — 273 ст. Ц., або — 460 ст. Ф. При цій температурі зупиняється рух молекул, а з ним дія теплових енергій. Коли пропустити крізь такий металевий провідник електричний струм він проходить крізь нього без жадного опору.

Тасмнення цього феномену, згідно з прийнятою теорією (ефект Майснера), основується на тому, що вільні електрони в сильно охолоджуваному провіднику унікають зудару з іншими електронами, пливучи не самотужки, але в парах. Той ефект можна порівняти з парадом, в якій електрони мов живі люди, маршують в скупченій формі, причому відсутність руху молекул елімінує можливість зутку електронів між собою та структурою атомів провідника. З підвищенням температури, атоми коливаються швидше, а їх позитивний заряд не дозволяє електронам маршувати в парах чи більших скупченнях. У висліді, збільшується можливість зударів та

опір провідника. На жаль, високий кошт охолоджування, а головною зберігання гелію у пливковому стані, був причиною, чому на протязі майже 40 років експерименти з надпровідництвом не мали багато послідовників. До війня слід зарахувати спробу побудови експериментального японського потягу, основаного на системі дії магнетної левітації, що її японські спорудники намагалися виростити силою відштовху потужного електромагнетного поля.

З інших винятків слід згадати магнетні резонатори побудовані для медичних діагностичних цілей, у яких використано також новий феномен надпровідництва. Основу дії цих резонаторів становить потужне магнетне силовое поле, яке спонукає атоми людського організму до інтенсивних випромінювань та їх перетворень у оптичні зображення обстежуваних тканин людського тіла. На жаль, з уваги на великі розміри магнетних резонаторів та непомірні кошти їх ізоляції та затримання гелію у пливковому стані, їх досюгочасний вжиток був дуже обмежений.

Тому справжнім проломом в надпровідництві слід вважати шойно 1983 рік, у якому двома науковцями Йоганнесом Мюллером та Георгієм Бедніжовим вдалося в швейцарській лабораторії АЙ-БІ-ЕМ одержати феномен надпровідництва при температурі 23 ст. К. Цей феномен вони одержали експериментуючи з деякими окисами заліза, відомими під назвою кераміки, яка досі, в кімнатній температурі вважалася злим електричним провідником, а навіть ізолятором.

І дивним дивом, хоч температура, при якій дослідникам АЙ-БІ-ЕМ пошастило виявити феномен надпровідництва, різнилася тільки на 19 ст. К. від температури данського фізика, цей пролом створив в науковому світі справжню „гарячку" надпровідництва, не меншу від „гарячки" золота, знайденого колись в Алясці.

У висліді численних експериментів та проведених дослідів в ЗСА, в останніх роках, температуру появи надпровідництва піднесено з 23° К до 98 К, користуючись керамічними провідниками, а для їх охолоджування азот, замість гелію. Перевага азоту основується на його вищій температурі скроплення, в порівнянні з температурою скроплення гелію.

Поряд з феноменом надпровідництва, відмічено також наявність інтенсивного електромагнетного поля, здатного піднести магнет на висоту кількох сантиметрів та нового феномену левітації.

Це нове досягнення в надпровідництві, викликало велике схвилювання в науковому та захоплення в техніці.

(Закінчення на стор. 4)

Ф. Лукіанович

ХОТИН: МІСТО ТА КРІПСТЬ

До Першої світової війни, Басарабія належала до Росії. Після війни так Буковину, Басарабію як і ряд інших провінцій насильно зайняли румуни в 1918 році. Ані в одній із цих провінцій не переведено плебситу чи вони бажали собі жити під румунським постолом, бо Румунія була „ляфан протеже", протегованою дитиною Франції.

Румунія затримала адміністративний поділ на провінції, але в початках тридцятих років приділено хотинський повіт до Буковини. Вкінці в червні 1940 року, внаслідок ультиматуму, советська влада зайняла Буковину та Басарабію, відтягнулася в червні 1941 року та повноно зайняла їх літом 1944 року. Назву Буковина замінено на Чернівецьку область, тому що південну частину Буковини відступлено Румунії, а хотинський повіт включено до цієї області.

Хотин: дрімаче провінційне містечко

Так Хотин, що був повітовим осідком, як і сам повіт дрімали спокійним пасторальним життям минулих літ, а то й століть в часі між двома світовими війнами. Це завдячується фактові, що місто лежало в північній закутні повіту, притиснене до Дністра, що становила тоді границю між Румунією та Советським Союзом, а також і тому, що Хотин був відірваний від решти світу браком залізничної, бо транспорт відбувався автобусами. Тут не було ніякого промислу, щоби оживив 20,000 населення цього міста.

Натомість в ділянці шкільництва, крім народних шкіл, в Хотині примістилися три школи середнього типу. Це були дві класичні гімназії для хлопців та дівчат і горговецька гімназія для хлопців. Хлоп'яча гімназія нараховувала пересічно 230 учнів із бурсю на вісімдесят хлопців. Це були румуни, яких спроваджували із подаль-

врізувалось у тверду базальтову скелю. Річка пливє серпентинами, при чому один беріг є стрімкий, а протилежний зазнає довгого, сплимакової форми спаду і це мінється на черговому закруті.

Хотинську, так і дві інші кріпості над Дністром, побудували венецькі майстри в XIII столітті і так для мурів, як і для інших будов; за будівельний матеріал служив місцевий базальтовий камені. Від поему вод Дністра і висотою на приблизно 80 метрів підносилася вгору грубий кам'яний мур, майже згідно прямовисних стін берега. Зрівнявшись із високорівнею, висотою на приблизно п'ять метрів мур продовжувався, обхоплюючи обширну площу. Часті кренелі для стрільців та постаменти з отворами для гармат ясно пересікали мур. Цементу тоді ще не знали, а мішанка піску та вапна, що майстри уживали, затрималися у подивудно добромому стані.

Від сторони Дністра лежав головний будинок, у якому приміщувався командант та його штаб. Прилучений до головного, находився інший менший, цегляний будинок, що вміщав шість до вісім кімнат із яскраво розмальованими стінами. Це був гарем, побудований вкінці XVI чи початках XVII століття. Дали була вільна площа, а вже від сторони міста, розміщено ряд будинків, усі з каменя. Це були стайні для коней, касарня для залогі, магазин для людей і коней, та запас зброї та муніції.

Від сторони міста, під муром, просочував свої води малий потічок і виходив іншим отвором, але на випадок, якщо б його перетяли, на площі вирито глибоку криницю. За румунів, в кріпості, поселилася частина третього прикордонного полку і звідти його можна було тільки за окремим дозволом. Із високого берега фортеці відкривався вид на слимакову низину, де по советській стороні на полі метушилися люди, брезентами вкриті вантажні авта в'їжджали під землю, мабуть магазин харчів, та знову появлялися з іншого в'їзду.

Як свідок-історична реліквія бурхливих століть минулого, не порушено та гордо стоїть хотинська фортеця, споглядаючи на води Дністра.

Ніколи вас не забудемо!

Чудовий соняшний осінній день. Неділя, 15-го листопада 1987 року. Коло пам'ятника українським воїнам, що полягли в рядах канадської армії, і воїнам українських збройних сил, в Українському національному парку при вул. Скарлет в Торонто збираються люди. Іх тут понад півтори тисячі. Старші, молодші і молоді. Чоловіки і жінки зібраніся у поплудневих годинах, щоб вшанувати тих, що життя віддали, за нашу і вашу свободу, за Канаду і Україну.

Листопадними „маками“ члени жіночих організацій Комітету Українок Канади прикрашають учасників. Збіркою і парадним входом ветеранів канадських і українських формацій, кадетів і молодіжних організацій керує В. Оляч з Канадського легіону. Він асистував також при складанні вінків.

Парадний похід з хрестом, церковними хоругвами, національними і організаційними прапорами, яких було 18, з вінками, кадетами у повному виряді, ветеранами Канадського легіону ч. 360, Українськими Січовими Стрільцями, воїнами УНР, Карпатськими Січовиками, 1-ю Дивізією УНА, УПА і моїми діжними організаціями — пройшов коло пам'ятника, де були зібрані священники і хор.

Салют паради відібрали полк. Володимир Яремко, президент СКВУ Петро Саварин, радник міста Василь Бойчук, голова відділу КУК інж. Ярослав Соколик та представники різних українських організацій.

Соборну Панахиду, до якої гарно співав хор „Обнова“ під диригентурою інж. Петра Бубели, відправили отці В. Дюрман, Б. Остапович, прот. Б. Сенцо і Т. Дусанівський.

Дальшою частиною програми, яку розпочато відспівуванням хором „О Канада“, вправно проводив заступник голови відділу КУК д-р Павло Кіт, який, привітавши учасників, попросив до слова голову відділу КУК інж. Я. Соколика. Після нього промовляли полковник Володимир Яремко, посол А. Вітер і президент СКВУ П. Саварин. Всі промовці аказали на героїстичність, що життя своє віддали, щоб ми жили у свободі. В Канаді така свобода існує, на жаль, Україна ще й далі мучиться і бореться за свої права жити вільним життям. Але воля є невіддільною і прийде час, що боротьба українського народу увінчається повним успіхом.

Хвилюючою мовчанкою, презентацією зброї, салютом сурмача та „Вічна пам'ять“ — співом хору і учасників — віддано належну пошану тим, що життя своє віддали за друзів. Вінки біля пам'ятника зложили: Канадський легіон ч. 360, кадет ч. 283, Стрілецька громада, КУК, дивізія УНА, Союз Українок Канади, СУЖЕРО і від „Канади“ вінок зложив посол федерального парламенту А. Вітер.

Співом хору „Коли ви вмирали“ і національним гімном „Ще не вмерла України“ закінчено під кожним оглядом вдало програму і належно віддано честь героям канадських і українських збройних сил. Коротким змістовним словом д-р Павло Кіт подякував виконавцям і численним учасникам. „Присягаючи пам'яті“, яку відчитав д-р Ф. Мартинюк, „Ми вас ніколи не забудемо“ закінчено імпрезу. Це була тверда постава української громади міста Торонто, що під проводом свого відділу КУК належно — вміє шанувати своїх героїв.

В. Ділюк

Отець С. Іваночко, ЧНІ

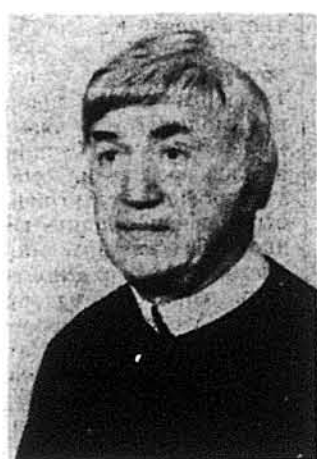
У понеділок, 23-го листопада ц.р., у Вінніпегу, Ман., Канада, після важкої операції серця упокоївся у Бозі на 66-му році життя і 40-му році священства о. Семен Іваночко, ЧНІ.

Покійний народився 16-го листопада 1921 року в Айтуні, Саск., Канада, в родині Степана й Анни Іваночків. Молодий Семен по закінченні народної школи в місці свого замешкання вступив до новітньої чина ОО. Редемптористів і зложив монаші обіти в монастирі св. Марії в Йорктоні, Саск., Канада, 28-го серпня 1945 року. По закінченні богословських студій був рукоположений на священника Архiepіскупом Василем Ладиком в катедрі св. Володимира й Ольги у Вінніпегу, Ман., Канада, 4-го січня 1948 року.

З цим днем розпочалася його 40-літня многогранна й успішна діяльність у Христівому Винограднику на території Канади і З'єднаних Штатів Північної Америки. Його життєвий шлях був типовим шляхом священика-монаха, який послухав виконувати накази своїх настоятелів. Він виконував душпастирські обов'язки в Йорктоні, Саск., Торонто, Онт., Роблін, Ман., Вінніпег, Саск., Айтуна, Саск., — все в Канаді, та в Ньюарку, Н. Дж., як співслужитель парохії йгумен. В часі, як був парохом у Робліні, збудовано там церкву св. Спаса (1959-62). Крім цього під його проводом збудовано парафіальний дім у Вінніпегу, Саск., та укрешено церкву в Йорктоні, Саск., з величавим образом Неустачої Помочи Пресвятої Діви Марії. Крім цього о. Семен працював як місіонер та довголітній духовний опікун українського католицького юнацтва в Канаді. В останньому часі перед смертю о. Семен був душпастирем у Ньюарку, Н. Дж.

О. Семен Іваночко був спокійною і розважальною людиною і зважував собі загальне призначення гідним виконанням священничих обов'язків. Мав дар удержання зв'язків з парафіями, особливо з тими, що потребували його моральної допомоги. Та рівночасно у товариському житті о. Семен був погідний і веселий, допитливий і жартівливий, з уродженим даром непересічного гумору.

Українська Католицька церква втратила в його особі вартісного працівника у Христівому Винограднику.

Св. п. о. С. Іваночко

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ЯТНИЦЯ, 11-го грудня 1987 р. о год. 7-й веч.

„АЛЬБОМ НА ЕКРАНІ“

„ПРО ДИТЯЧИЙ ХОР“

Фотографії та стереофонічні записи й коментарі

проф. Юрія Оранського

- Українські дитячі хори й хори різних країн світу
- Дитячий хор, як самостійна мистецька одиниця
- Дитячий спів — невід'ємна складова частина у творах вокально-симфонічних, в опері, опереті, кінофільмі
- Дитячий хор в образотворчому мистецтві та художній літературі

Дім українських студентів у Прудентополісі

Владика Єфрем Кривий посвячує Дім українських студентів. Зліва — посадник Прудентополісу д-р Ж. Ажіберт та посолка В. Вічмишин-Ажіберт.

Вже кілька разів ми мали змогу читати зі сторінок української преси про неспинну працю, яку веде на території Бразилії Владика Єфрем В. Кривий, єпископ і єпарх українців-католиків у Бразилії, не тільки на відтинку релігійному, але й на культурно-освітньому.

В статті „Українська мова у Бразилії“, яка була поміщена на сторінках української преси, зазначалося про велику турботу, яку весь час проявляє Владика Єфрем В. Кривий, ЧСВВ, про виховання української молоді, народженої в діаспорі, і про збереження її в українському душі. Великою турботою Владика Єфрема завжди було як допомогти цій молоді здобути високу освіту.

І нарешті Владика Єфремові вдалося це досягти. Завдяки щирим українським жертводавцям, Владика купив дім (колишній бюр великого банку) поблизу української католицької катедрі св. Івана Хрестителя і оселив єпископату і єпархії для українців-католиків Бразилії.

Цей дім, сьогодні вже званий Дім українських студентів, відповідно перебуває в оренді у місті Прудентополісі, на числі 21 кімнати, з яких 7 призначені для студенток-дівчат, а решта для студентів-хлопців. Це все є студентський житловий комплекс, а різні цивільні студії, як інженерії, медичні і економічні. Кімнати

дівчат уже заповнені, і прибули ще дві нові кандидатки, яких тимчасово розміщено в Українському Релігійно-Культурному Центрі „Полтава“.

27-го серпня відбулося урочисте посвячення тих нових приміщень у Дім українських студентів, яке завершив сам Владика Єфрем. Серед учасників цієї зворушливої церемонії були присутні посадник міста

Прудентополісу д-р Ж. Ажіберт і його дружина Вера Вічмишин-Ажіберт, теперішня посолка до провінційного парламенту.

Слід зазначити, що побіч Дому українських студентів з обох боків є вільні парцелі, закуплені разом з домом. Владика Єфрем має надію, що зможе ще знайти ширших українських жертводавців, які допоможуть йому збудувати на кожній

цій вільній парцелі два поверхові будинки найменше по 6 поверхів кожний, а середній теперішній дім буде для адміністрації.

Господи, допоможи цьому Служу Божому довершити його мрії для глибокої віри у Всевишнього, для українського народу і України!

Д-р Михайло Рубінець

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ В ЧИКАГО

димира Дудича та стейт-ового представника в асамблеї Ілліной Митрополита Куласа. Це належить до почесного комітету Казимир Оксак від Іллінойської Ради почесних народів та Антоні Пендзіх від „Аліансу друзів“.

Праця в 1987 році
Вужча і поширена президія та пленум комітету відбули ряд засідань. Особливо збираються комісії. В червні відбули збори з представниками організацій з метою інформування громади про працю і плани комітету. Отож, проведено поважну підготовчу працю, вислід якої виявляється згодом в 1988 ювілейному році. За цей час фінансова комісія збирала понад 40 тисяч доларів на працю і видатки комітету. Це лише одна четверта передбаченого бюджету. Збірковою акцією продовжується, як також окремі товариства організують імпрези на цілі комітету. І так, відбулися концерт хору „Сурма“, виступ танцювального ансамблю СУМА „Україна“, вечір 101-го Відділу США (із вшануванням заслужених місцевих педагогів) і доповідь з прозірками „Слідами Даниїла Паломника по Святій Землі“, що її спонзорувало Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці.

Одним з найцікавіших проєктів Громадського комітету в Чикаго є видання „Пром'янітної книги“ — історії української громади в Чикаго та стейті Ілліной. Крім засадничих ідеологічних-історичних статей до тисячоліття Хрищення, в книзі мають бути огляди українського життя за окремими періодами: до Першої світової війни, між двома війнами та після Другої світової війни. В окремих статтях буде розглянуто розвиток церковного життя. Передбачено також помістити спогади давніх переселенців, що відзначували життєві епізоди і сторінки життя української громади в цьому великому

осередку.
Важливою частиною запланованої книги будуть довідки про всі діючі в 1988 році українські установи та організації в Чикаго й околиці та в стейті Ілліной. Книга буде багато ілюстрована та матиме характер документального збірника про український стан посидання та досягнення нашої громади майже за сторіччя її існування. Редагує ювілейну книгу д-р Дарія Маркув, а їй допомагає окрема редакційно-видавнича комісія. Ще не всі діючі організації відгукнулися та прислали матеріали про себе до збірника. Важливо, щоб книга віддала найновіший образ українського життя нашого міста і стейту.

Найближчі імпрези
Ще в передріздвяному сезоні біжучого року заплановано провести зустріч з редакторами чикагської англомовної та етнічної релігійної преси з метою спонсоризування нашого ювілею серед неукраїнських співгромадян.

Довкола дати 22-січня 1988 року мало б бути оголошення губернатором Томсом про прокламації у справі Ювілею Тисячоліття та 70-ліття української самостійності.

29-го січня буде відкрито виставка українського народного мистецтва, головним чином тканин та вишивок і церковного облачення в Галерії центру текстильного мистецтва. Виставка триватиме шість тижнів.

У березні осередок Наукового Товариства і філія Українського Католицького Університету влаштують українську наукову конференцію, присвячену Тисячоліттю хрищення в Україні. Комітет співпрацює з організаціями.

29-го травня заплановано відбутися спільне релігійне відзначення ювілею Хрищення міжконфесійним Молебнем та обрядом священної води. В цій справі йдуть розмови з представниками міського уряду щодо місяця цього кульмінаційного святкування.

В половині червня в рамках щорічної українознавчої наукової конференції в Іллінойському університеті з Шампейн-Урбана будуть проведені окремі сесії з тематикою християнізації України. Відповідальним за цю конференцію є проф. Дмитро Штегрин, а комітет сприятиме цій програмі.

9-11-го вересня заплановано великий український фестиваль, що відбуватиметься в шілій українській дільниці (Юкреніан Виледж). Цей фестиваль буде відповідно розрекламований серед наших неукраїнських співгромадян. Окремі українські церкви, установи, осередки будуть мати свої павільйони, як це є на торонтоській „Караваї“, а на спільній естраді будуть мистецькі виступи.

У жовтні (точної дати і місця ще не встановлено) мав би відбутися репрезентативний концерт української музики. Місцеві хори та ансамблі вже ведуть інтенсивну підготовку спеціального репертуару.

На початку жовтня Комітет організує поїздку на спільні крайові святкування у Вашингтоні. Можна сподіватися, що вдасться зорганізувати цілий поїзд, як це було на відкриття пам'ятника Шевченку в 1964 році.

Також заплановано наукову конференцію в листопаді в місцевому університеті Лойоли. На доповіді запрошено науковців різних національностей, в тому і з-поміж Америки (відповідальний за конференцію член комітету проф. Василь Маркув). Конференція будуть спонзорувати три департаменти (історії, теології та політичних наук), а її виследи сподівано будуть опубліковані окремою книжкою.

На закінчення ювілейного року має відбутися на початку грудня 1988 року великий ювілейний бенкет із запрошеними почесними членами комітету та представниками американського релігійного, політичного і культурного життя.

Різними частинами програми займаються уже створені комітети як такі, що мають поставити. Останньою постав комітет молоді, що планує свої імпрези, зокрема спільний збір (голова Наталка Коновал). Очевидно, що цей план не вкотре святкувань окремих церков чи установ, які не роблять у внутрішньому зв'язі. Українська громада Чикаго й околиці широко підтримує план і заходи соборного і репрезентативного відзначення найбільшій дати в нашій історії під егідою Громадського Ювілейного Комітету.

В. М.

КИТАЙЦІ ПРИЙНЯЛИ ДО ВІДОМА заяву совєтського керівника Михайла Горбачова, який минулого тижня сказав, що він ще не ставив надії на відбуття особистої зустрічі з Ден Шаіаопінгом та іншими визначними китайцями. Не зважаючи на те, що Шаіаопінг формально вже не належить до керівництва КНР, його популярність серед народу і закордоном залишилася високою.

Замість вінка на могилу
бл. п. інж. Романа Смулки
складено 50.00 доларів
на ФОНД ГАРВАРДСЬКОГО ПРОЄКТУ
у 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ.

Родині Покійного пересилаємо щирі вислови нашого
глибокого жалю і співчуття.
Слава й Омелян КУШНІРІ

ПОДЯКА

Отримавши щирою душею нашу щирю подяку всім,
що висловили співчуття жалю і смутку, з приводу смерті
нашого Дорогого
МУЖА, ТАТА, ДІДУСЯ І БРАТА

бл. п.

Олександра Гладкого

та всім, що брали участь в похороні, віддаючи останню
пошану Покійному.

Наша сердечна подяка о. Протопресвітері Миколі Чернявському, настоятелю української православної церкви св. Покрови за участь і відправу похоронного чину. Щиро спасибі Побратимам Дивайнікам за присутність і віддання пошани своєму Другові.

Рівнож складаємо щирю подяку всім, що зложили жертви на Служби Божі, чудові квіти та добродійні цілі. На українську православну церкву св. Покрови: 100 дол. І. Гладка, М. І. С. Фіголь, В. І. П. Гаврилюк.

На Товариство Броди-Лес: 100 дол. І. Гладка, Станиця Дивайнік, Брічпорт, Нью Гавен. 50 дол. М. Мартинюк, Н. І. З. Мартинюк. 25 дол. М. І. Б. Антонович, М. І. Ю. Бачинський, О. І. Р. Павлович, В. І. Е. Шпайль, Н. І. Е. Змії, П. Хома, Е. І. В. Лучків. 20 дол. М. І. С. Фіголь, О. І. З. Мандиш, П. І. Д. Порохник, 10 дол. А. І. Г. Пана, П. Фіцалович, І. Телюк, М. І. С. Кульчицький, І. Румак, І. З. Битюговський, О. Герчик, 5 дол. П. Марків, К. Креховецький, Р. Крохмальницький, І. Феррей.

ІРИНА ГЛАДКА з Родиною

ПОДЯКА

Дня 30-го травня 1987 р. з волі Всевишнього
відійшов у Вічність
мій Найдорожчий ЧОЛОВІК

бл. п. інж.

Богдан Сатурський

І ця цією дорогою висловлюю мою найсердечнішу подяку всім тим, котрі віддали останню прислугу мому Чоловікові та своєю участю в похоронних відправках старалися мені облегшити мій безмежний біль і смуток.

В першу чергу щиро дякую Всесвітньому о. Шамбелінові Іванові Станіславському, пароху церкви св. апл. Петра і Павла в Клівленді за уділення Мисливості; за відправлення Панахиди та за прощальні слова висловлені в церкві від час Св. Лїтургії.

Щиро дякую о. Йосифові Денищуківі, ЧНІ за відправлення Панахиди і запечатання кривки на Українському Національному Центрі-Панахиднику у Вашингтоні.

Дякую сердечню Д. Гнатюкові, дякую церкві св. апл. Петра і Павла і маестрові Е. Садовському за спів під час похоронних відправ.

З глибини серця дякую Вл. д-рові Возняку, який з такою ширістю і теплотою заплотує півтора року моїм Найдорожчим Чоловіком під час перебування його в „Nursing Home“.

Моє сердечне почуття відчуженості і спеціальна подяка належить дорогому сестринкові Покійного д-рові Богданові Осадці і його дружині Тані, котрі від початку недуги вуха всецільно заглядали Хворим і всім справами зв'язаними у перебуванні в „Nursing Home“. Дякую Родині і Приятелям, котрі відвідували Хворого. Сердечню дякую Родині, яка так численно прибула з далека, щоб попрощати Брата, Вуйка, Швагря. Щиро дякую д-рові Володимирові Базаркові за безкорисне полегшення всіх правничих справ. Сердечна моя подяка за квіти від Родини складені біля домовини Покійного.

Платові Станиці і Осередкові Праці Сеньйорів моя платова подяка за співчуття і кошик з квітами.

Складаю мою щирю подяку за прощальні-зворушливі слова моїй сестрі Ірені ПІД і д-рові Богданові Осадці в похоронному заведенні перед домовиною Покійного.

Родині і Приятелям моя глибока вдячність за несення домовини до церкви.

Щиро дякую за вислови співчуття одержані чи то усно, листово, телефонічно.

Похоронному заведенні Колонді-Собчик належить від мене щира подяка за першу поїмку і поради зв'язані з похороном та приготуванням трини.

Вл. Паням, які так жертвено припинилися до трини моя велика вдячність.

Висловлюю щирю подяку інж. Романові Гравцеві, який під час трини відтворив картину з життя мого Чоловіка, а сестра Мірослава Гук у теплих зворушливих словах подякувала всім прийнятим за віддання останньої прислуги Покійному швагрові і пісню „Чуєш брате мій“... закінчено сумний обряд.

Сестрам Дарі Чорнодольській, Лідії Шав'як і сестринкові Андрієві Чорнодольському за організування трини у Вашингтоні і Родині, яка прибула з Нью Йорку, Нью Джерзі, Балтімор, Вашингтон, моя найсердечніша подяка.

Щиро дякую Вл. Панаству Андрееві за поради відносно кривки і прийняття під час Панахиди у Вашингтоні.

Дякую всім за ласкаві пожертви на Заупокійні Служби Божі, на Платовий Фонд І. Д. Дрота, на виховання священиків у Бразилії, 33-му Відділу США в Клівленді за зложення датку на Спільному Олїку.

В Глибокому смутку

дружина — НУСЯ

Платова Станиця Нью Йорк

Осередок Праці УПС

длиться з півстуднями суїною вістоку,
що 28-го листопада 1987 р. відійшов на Вічну Ватру
наш дорогий Друг

пл. сен. дов.

МИХАЙЛО ІВАСІВКА

кол. голова і довголітній член проводу ОП УПС.

ВШ. Дружині та Родині висловлюємо наше глибоке співчуття.

...Тихо спи, без тривоги,
тут є Бог, тут є Бог...

Й. Тереля...

(Закінчення зі стор. 1)

де разом із іншими віруваннями Господи за ласку визволення: о год. 9:30 в соборі св. Володимира-Ольги, а в год. 12-й Владика Іннокентія Лотоцького відправити владичу Літургію в катедрі св. Отця Миколая. Після того год. 12-й в аудиторії школи св. Отця Миколая буде великий спільний обід-гостина на пошану гостя з України. Очікується участі всієї української громади. Вступ на цей обід — 20 дол.

Вечором того ж дня ще

буде відзначено празник Братства св. Андрея Мелесієвського в аудиторії св. Володимира-Ольги. Вступ 8 дол.

Останній день свого перебування в Чикаго Й. Тереля присвятив далішнім зустрічам з американською пресою. Його запрошено до Мілвокі, Виск., де має виступити на конференції та радіопрограмі.

До Чикаго Тереля приїжджає із дружиною Оленою та дітьми Мар'яною, Калиною та найменшим Павлом. Терелі від'їдуть до Канади у вівторок, 15-го грудня.

Маємо на складі нову книжку

Катерини Перелісної
ВІРШІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Кольорові ілюстрації Марти Гриняк-Восідики
Видання Союзу Українок Америки в Чикаго, 1986, з друкарні Семків і Семків, Давнерс Гров, Іллінойс, сторін 51.

Великий формат, ціна \$7.00 з пересилкою

Книжку можна замовляти в

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців штату Нью-Джерсі об'єднано до ціни 6% штрейтвого податку.

Необхідна всім, хто цікавиться українським образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА
УКРАЇНСЬКИХ
ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“

(Торонто 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і українськомовний текст
- вступне слово Святослава Гордінського
- біографічні дані про 86 українських диспосних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гордінський

ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.
— разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моні ордером“ слати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

Про книжку...

(Закінчення зі стор. 2)

досить вірна. Але коли він пише про закордонну політику — то справа вже інша. Правда, він сильно не являється за переговорами, а зокрема, за контролею зброєнь. Але в основному, він нападає на Америку, що вона є спринчником усіх світових лих, засуджуючи її за імперіалізм. (А це значить, що американці самі поширюють протинамериканську пропаганду Горбачова. — СЖ). Він зокрема критикує політику Америки щодо т. зв. Третього світу, тобто недоврозвинених країн.

Раніші вислови Регена про московсько-комуністичну тюрму народів — все ще серцяють Горбачова. Він постійно повертається до вислову американського президента про Советський Союз, як „імперію зла“ та домагається респекту до нього, як до світової потуги.

Горбачов формально залишає експорт „комуністичної революції“ — „класову конфронтацію (війну) на міжнародній сцені“ — як дуже небезпечну в атомовій домі. Цікаво відзначити, що Горбачов не заважає, що він часто сам собі заперечує. Наприклад, він часто закликає до самовизначення народів: „Даймо кожному народові вільну волю вибирати таку систему і таку ідеологію, яка є для них найкращою“, але при цьому він чомусь забуває, що кілька разів — на Мадридській в 1956 році, а Чехословаччині в 1968 році і в Польщі в 1956 і 1980 роках — Советський Союз перешкодив у їхньому самовизначенні. (Тут слід додати, що Захід чомусь забуває про те, що зразу після захоплення влади в Росії більшовиками, московські комуністи силою душили вишольні змагання до самовизначення України, та інших поневолених народів).

Горбачов, підлеваючись до народів Західної Європи, а зокрема, до народів — членів НАТО (Південно-Атлантичний Оборонний Союз), і показуючи пальцем на Америку, пише, що йому часто приходиться до голови думка, що „Європа є нашою спільною хатою“. Це він кидає закид в бік Америки, яка є членом НАТО, мовляв, що американці роблять в Європі, які тримають там свої війська, як охорону, саме, проти Советського Союзу. Але він чомусь „забуває“, що його заклики до „спільної європейської хати“ і до „самовизначення“ чомусь не стосуються до двох Німеччин?

Горбачовський викрут про те, що советські війська найшлися в Афганістані і там застрягли в затяжній і жорстокій війні, яка тягнеться вже восьмий рік, з класичним московським крутиством. Коли там, тобто в Афганістані, „настали прогресивні зміни“ (читай: комуністичний переворот), пише він, то „імперіалісти стали застосовувати Афганістанізові“. І тільки на прохання провідників Афганістану дати їм допомогу, „ми погодилися послати військову допомогу до цієї країни“. Цей Горбачовський викрут не відповідає правді. Москва після своєї війни до Афганістану тому, щоб усунути не цілком послухного й афганського наставника, на більше вірного відданого собі. Кремль забрав би війська з Афганістану, але якщо б там залишився вірний йому режим.

У висновку можна сказати, що М. Горбачов так само послуговується порожніми пропагандивними висловами, пропагандивними брехливіми трюками як і його попередники — Ленін, Сталін, Брежньє та інші заправила комуністичної тюрми народів. Лиш прикриває це все своєю добрячою усмішкою, мовляв, у нього на думці єдине і... благородне бажання — нести всьому світові само лише добро і мир.

Феномен...

(Закінчення зі стор. 2)

нічному світах, можливість нової технологічної революції, подібної до тієї, що її створив винахід транзистора та комп'ютера. Не пають також задні і технічні візії, які вбачають уже у своїй уяві потяги, що прошибають над землею із швидкістю 300 миль на годину, електричні автомобілі керамічними рушійми, нову космічну зброю — Стратегічну оборону ініціативу звано популярно „зоряною війною“ та революційний атомовий генератор для виробування атомової енергії, шляхом процесу злиття (fusion), що до речі вже десятиліттями років

намагає свою енергією наше сонце.

Цей генератор матиме перевагу над сьогочасним процесом розщеплення (fission) відсутністю отруйної радіації та отруйливих залишків атомового пального, які вимагають коштовних ізоляцій та охорони перед затруєнням довкілля. Продукція атомової енергії методом злиття стало б початком нової доби в технології світу, та довгоочікуваної доби безпечної атомової енергії!

Уже по написанні цієї статті, обігнала сторінки світової преси вістка про те, що обидвом винахідникам надпровідників у Швейцарії Йоганнесові Мюллерові та Георгові Бедножові призначено нагороду Нобеля з ділянки фізики.

Українська громада в Глен Спей
відзначила Листопадовий зрив

Свято відкрив голова Відділу УККА Іван Геба, який попросив усіх однохвилинною мовчанкою згадати поляглих. Він окреслив передумови, які породили Листопад, значення і безсмертя Листопадового зриву.

У доповіді Б. Чапля, висвітливши події на Україні того часу, боротьбу і перемогу в листопаді, сказав: „Вперше після кількох століть залежності західна вітка України звільнялася власними руками будувати свою хату! Сталося те, про що мріяли і до чого стреміли цілі покоління. Львів став вільним! 69-ту річницю Листопадового зриву відзначаємо далеко від рідного краю, та ми клонимо голови перед борцями за волю і долю нашого народу. Блаженної пам'яті Я. Гриневич, учасник Листопадового зриву, сказав колись: „Велике слово воля — воно мов чародійний жемчуг промінням своїм шляхетним сяйвом і відслонено людям вольним чудовий світ казки. Вільна людина творить, а невільник тільки жверіє. Львів став українським, незалежним. На ратуші замайорів блакитно-жовтий прапор — прапор вільного народу, за який тисячі наших воїв покладали свої голови! Та щастя було короткотривале. Переважний ворог, оскань-

лий, лютий — знов заграв над нашу землю. Встав наш дорогий Львів, заблизь славною впавав. Далеко той славний Листопад, а який же близький в наших думках, в нашому серці. Схиляємо наші голови в пошану до поляглих воїнів, які життя своє віддали за волю Батьківщини. Вони — ці безсмертні герої — запалили іскорку любови, яка горить вогнем вогнем. Хай же незламна віра зростає у нас надією на волю і вічну перемогу над ворогом“.

У програмі взяв участь популярний ансамбль „Дзвін“ у складі: С. Гавур, А. Плєскуп, Я. Гавур і Т. Лиході, яка є мистецьким керівником ансамблю. „Дзвін“ виконав ряд пісень, присвячених нашим героям. Декламували З. Озарук і А. Плєскуп. Мішаний хор (диригент інж. Й. Гапій) відкрив свято пісню „Гей у волю мов чародійний жемчуг“.

Відтак виконав пісні „Іде січове військо“, „Тим, що впали“, сл. Б. Лепкого, муз. Ф. Колесси. Ця пісня була виконана з особливим чуттям і майстерністю (музичний супровід Герті Гриняк). Закрила свято голова об'єднання Л. Гайдар, дякуючи виконавцям, організаторам, директорам і всім присутнім.

Людмила Гайдар

ФЛґОРИДА ОЖИВАЄ

Станок парафії Пречистої Діви Марії в Норт-Порті.
(Фото: Роман Іванчицький)

Бувало на рідних землях наші письменники і поети оспівували весну прекрасну, що своїми ласкавими соняшними пошлюнками будила зі зимового сну землю-кормительку. Оцю ідилію, як найбільший скарб, поруч своїх релігійних і національних почувань, понесли ми зі собою в широкий світ. Та ба, судьба для нас була „ласкава“ і розпорошила нас по всьому світу. Українське серце нині на східній і західній земній пікулі, зарівно на півночі та на півдні від рівнини.

Тож і не дивно, що вимрія на та оспівувана весна приходиться для чутливої української душі не в тому самому часі з огляду на місце замешкання поза нашою батьківщиною.

Ми привикли, що весна породжує нове життя і веде його через гаряче літо та щедрі осінь на зимовий відпочинок. Але тут, в нових кліматичних обставинах, оці справи виглядають дещо інакше.

А маю на увазі нашу Флориду та її наймолодшу парафію Пречистої Діви Марії в Норт-Порті, оцю наймолодшу одиницю в діаспорі нашого Владики Роберта.

З огляду на кліматичні різниці життя не пубсує в тих порах року, що ми привикли. Гаряче літо, до певної міри, припиняє тут на кілька місяців всяку активність, щоб знову осінню, коли напливають сезонні жителі та туристи з північних штатів Америки і сусідньої Канади, можна було розгорнути як паравіальну, так і національну роботу.

Звичайно місяць жовтень, коли вже пройшла тропічна гаряча, „весною“ активного життя на Флориді.

18-го жовтня відбулося величаве свято в нашій парафії для відзначення роковин смерті Степана Бан-

дери й 45-ліття створення УПА. А вслід за цим 7-го і 8-го листопада наша парафія взяла активну участь у річному фестивалі шпигалю св. Йосифа в Норт-Шарлотті. Оце з прискримістю приходиться ствердити, що завдяки жертвенним і активним парафіянам, вже третій рік пропагується добре ім'я України на міжнародній арені. Тут бо різні національності мали свої станки зі своїми стравами й печивом, як рівнож і мистецькими виробами. Тим разом наша парафія пишалася двома станками: один з багатою і вибагливою українською кухнею, а другий зі зразками українського мистецтва: вишивками, різьбою, народною носею, писанками і т.п.

Варто було пригледитися, як чужинці насолоджувалися нашим стравами та подивлялися наші мистецькі експонати. І тут не тільки впливали гроші на розбудову нашої парафії, але ми були горді, що знайшли гідне місце „в народі вільних колі“ і таким робом могли просувати між чужинцями.

цями добре ім'я нашої незалежної України.

А треба з прискримістю ствердити, що душею цих цікавих імпрез була і невиспуща голова нашого церковного Сестрицтва Марія Грамек. Безумовно, що вона згуртувала біля себе десятки жертвених рук і то не тільки жінок, але і мужчин, які з подиву гідною посвятою працюють в кухні.

Тут кожної неділі після Служби Божої приготувують дуже обильне і деще снідання, а в п'ятницю незвичайно вибагливі обіди, що є великою вигодою для туристів. При тому треба завважити, що ці сніданки і обіди приманюють багато чужинців, що виходить не тільки на користь матеріальну, але і моральну для нашої парафії.

Оце вислід зусиль цих добродіїв, що без розголошу, своєю працею розбудовують парафію та ширять добре ім'я українця поміж чужинцями.

Василь Самофал

Пластові плем'я „Перші Стежі“

відбуло свою велику Раду

В дні 7-го — 8-го листопада в приміщенні Рамада готелю в Іст-Гановері, Н. Дж., плем'я пластунок „Перші Стежі“ відбуло свою 39-ту з черги Раду. Присутніх було біля 40 сеньорів і старших пластунок з різних місцевостей ПСА. Раду відкрив П'єрша Стежа пл. сен. Теренія Бень і передав ведення Ради передісникам Оресті Федіняк і Марті Яро-севич. Секретарювала Ларіса Онискевич. Після звітування курніних УСП-ок і УПС-ок, Першою Стежею з інших членів племінної Команди, відбувся вибір нового проводу. Першою Стежею обрано пл. сен. Неоніло Сохан, курніною УПС-ок — пл. сен. Наталку Коропецьку, курніною УСП-ок — ст. пл. Марту Коломійсь.

Слідували звіти з перебігу ЮМІПЗ (пл. сен. Софія Геврик) і з КП з'їзду, зокрема комісії для вивчення справ юнацтва (пл. сен. Оксана Коропецька). План праці зосередився на відсвяткуванні 40-ліття племі. Курні УСП-ок „Перші Стежі“ був заснований у вересні 1947 року в Німеччині, з осідком у Мюнхені. Відзначення 40-ліття визначено на 29-го жовтня 1988 року на Союзі.

Плем'я „Перші Стежі“ є одним з активніших у Пласті і має за собою 40 років великого вкладу праці в Пласті, зокрема для виховання юнацтва, так по становищах, як і на таборах. Члени племіні перевели ряд вишкіль для юнацьких виховників, заініціювали різ-

ного роду спеціалізаційні табори як мандрівні, лещатарські, розвідувачок та Стежкі культури, стаціонарні і мандрівні в Греції і Італії. Більшість з тих таборів самі організували і провадили. Крім того багато членів у цьому періоді часу займали провідні пости у провіді станиць УСП, КПС і ГПБ.

Як члени Скобичного Кружка, займалися довгі роки редагуванням і адміністративною журналю для юнацьких виховників „В Дорогу з Юнацтвом“, що на якийсь час з незалежних від нас причин перестав появлятися. Плем'я має свої стежкі-годинища в Нью-Йорку, Філадельфії, Вашингтоні, Чикаго, Дітроїті і Ньюарку. Члени городищ є активні в місцевих станицях і в громаді. Популярні є влаштовувані стежками мистецькі виставки, що відзначаються доброю підготовкою і естетичним, професійним оформленням. Багато сеньорів є членами США і інших громадських організацій, старших пластунок активні в студентських організаціях.

Городище Нью-Йорк спільно з курнем „Верховинки“ провели кілька акцій в обороні людських прав в Україні, особливо через поміщення в'язнів на сторінках газети „Нью-Йорк Таймс“.

Прихід з виставкою інших імпрез, що їх влаштовують Стежі, іде на фонд „Доброї діла“. Такі більш пожертви: 3.000 дол. на започаткування фонду Якова Гніздовського при Українському Музеї в Нью-

Йорку, 1.000 дол. на Енциклопедію Українознавства, 500 дол. на фонд Тисячоліття та 500 дол. на опалення автобусу для станиці у Філадельфії — на ЮМІПЗ в Канаді. Крім цього щорічно з „Доброї діла“ посилається певну суму на сиротиниць у Бразилії і до Сербії на потреби редакції Енциклопедії.

З радістю прийняли Стежі вістку, що ГПБ рішила відновити журнал для юнацьких виховників „В Дорогу з Юнацтвом“. Відразу знайшлася група Стеж, готових до співпраці з редактором Ларисою Онискевич та адміністративним журналу. Рівночасно призначила потрібну суму на видання одного числа з грошей, зібраних в пам'ять бл. п. Роба Рубля, чоловіка Стежі Слави Рубель, що недавно відійшов на Вічну Ватру. Піддержав журналу увійшла в резолюції Ради.

Після нарад відбулося прийняття двох нових членів до куреня УСП-ок і однієї кандидатки традиційним стежківним церемоніалом. Нові члени — Катруся Сос і Лада Онискевич. Кандидатка Мелеса Соневічів. В племіні „Перших Стеж“ є вже 14 стежківських донок, є надія, що відстанемо за 20 років і внучки, себто третє покоління Стеж. Покищо є більше внуків! Для зв'язку між членами плем'я випускає два рази в рік листок зв'язку „Стріла“ і „Лук“ для УСП-ок.

Н. Н.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСоюзу!

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНССУБОТА,
12-го ГРУДНЯ 1987 р.

Амстердам, Н. Я. Річні загальні збори Т-ва ім. І. Франка 266 Відд., о год. 7-й веч. в домі УАГКлубу при 3-5 Теллер вул. На порядку: вибір Управи на 1988 рік, внески, запити та дискусія. Привітність всіх членів обов'язкова. — В. Варшона, секр.

НЕДІЛЯ,
20-го ГРУДНЯ 1987 р.

Карнегі, Па. Річні збори Т-ва ім. І. Франка 481 Відд., о год. 1:30 по пол. в аудиторії УКЦеркви св. Трійці в Карнегі, Па. Приситись всіх членів прибути. — Гелен Возняк, секр.

НЕДІЛЯ,
13-го ГРУДНЯ 1987 р.

Рочестер, Н. Я. Річні загальні збори 217-го Відд. Б-ва св. Йосафата, о год. 1-й по пол. в школі св. Йосафата. Якщо на означену годину не буде потрібної кількості членів, Загальні Збори відбудуться пізніше і будуть правомочними. На порядку нарад: звіти урядників, голови К. Комісії і вибір нових урядників на 1988 р. Всі члени Відділу повинні взяти участь. — Поч. предс. К. Шевчук, предс. С. Васильків, секр. С. Приймак, касир С. Мартинюк і гол. К. К. Д. Марголич.

НА СВАТЯ: ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ДАРУНКІВ — кераміка, різьба,
вишивки, карточки.

НА ПРОДАЖ

Здоров'я — це скарб людини,
в ній є книжка

д-ра С. Зошука
„ЯКИЙ ХАРЧ, ТАКЕ
ЗДОРОВ'Я“

Тож купіть цей скарб, як дарунок в час Різдва Христового для своєї родини, друзів та знайомих. Ціна — 25.00 кан. дол.

Замовляти:
Mrs. A. ROTORNYK
48 Grewe Avenue
Toronto, Ont. M4C 2J3, Canada

HELP WANTED

ШУКАЄМО ЖІНКУ
до опіки над малою дитиною
та до легкої загальної праці.
Телефонувати після 6-ої веч.
(201) 857-2704

P I Z N E

HIRING!
GOVERNMENT JOBS
— your area.
\$15,000 — \$68,000.
Call (602) 838-8885.
Ext. 1769

Продам 1982 Oldsmobile Cutlass Supreme

АВТО

2 двері, бронзова, air condition, power windows, AM/FM stereo, два зимові колеса на окремих рамах та багато різних додатків. Тільки 19 тис. миль. Отримати можна кожного дня в Ірвінґтоні від 9-ої ранку до 8-ої веч. Ціна \$5,200.00. Телефон: (201) 373-9330, або в день 687-5510

SERVICE

UKRAINIAN
TYPEWRITERS
also other languages complete
line of office machines &
equipment

JACOB SACHS

251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГОР — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково

затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВзі знаннями української і англійської мов
на околиці:Торонто, Монреалю, Едмонтону, Вінніпегу
та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі бенефіти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel. (204) 582-8895
або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спащини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із вивченням вихідком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

Ім'я та прізвище

Адреса

Місцевість

Стент

Поштовий код